

Під час вивчення курсу «Соціологія комунікацій» ми ознайомилися з різними темами. Мене особисто зацікавила проблема інформаційного простору сучасника.

Поняття «інформація» та «соціальна інформація» нерозривно між собою пов'язані. Головна їх мета – створити відомості про світ та використовувати в процесах людської діяльності.

Аркадій Урсул стверджує, що якими б не були джерела інформації, вона стає соціальною за своєю природою, щойно потрапляє у сферу діяльності людини й використовується нею. Інформація є глобальною проблемою сучасності, адже від неї залежить успішний розвиток суспільства. Людина весь час відчуває гостру потребу в отриманні інформації. Наші пращури, зрозумілою для себе мовою, мали здатність обмінюватись повідомленнями. В процесі еволюції вміння оперувати фактами та поширювати знання у маси, що впливали на людську діяльність, було названо соціальною інформацією. Інформація сприяла удосконаленню соціальній взаємодії, яка в свою чергу збільшувала суспільний прогрес. Тому, можна вважати, що соціальна інформація виникла разом із суспільством.

Саме поняття «інформація» може нести абстрактне судження, бо сенс цього слова завжди залежить від певного контексту. З інформацією можна робити безліч процесів: отримувати, аналізувати, обробляти, накопичувати, зберігати, перетворювати та передавати. Все, що людина бачить, чує, відчуває, сприймається нею як певне повідомлення, дані, які поступають від навколишнього середовища. Головна мета соціуму – зуміти правильно володіти усіма відомостями та фактами і не створювати навколо себе дезінформаційний вакуум, який потягне за собою створення інформаційного хаосу.

Засоби масової інформації як сучасні джерела інформації, орієнтовані на передачу повідомлень великим групам людей. Радіо, телебачення, інтернет безпосередньо впливають на масову свідомість. Тому кожен з нас повинен критично мислити і розуміти наскільки правдивою та корисною є щойно отримана інформація. Актуальні проблеми суспільства можуть бути спотворені та поширені у вигляді вигідної моделі дійсності, що нині спостерігаємо. Відомості, дані, факти, що не використовуються, стають інформаційним шумом. Недостовірна інформація, фейки дають змогу для маніпуляцій та націлені на створення підґрунтя для інформаційної війни.

Про її особливості ми дізналися з онлайн веб-бесіди «Що таке інформаційна війна» за участю фахівців універсальної бібліотеки імені Д.Чижевського (м. Кропивницький). Ми дізналися, що інформаційна війна – це не лише фейки, які завойовують увагу споживачів інформації. Вони створюються за допомогою різних інструментів. Із фейків складаються меседжі, які в свою чергу можуть бути правдивими, маніпулятивними чи зовсім неправдивими. Цим вони і небезпечні. Наратив складається з меседжів, які живлять фейками, маніпуляціями та спекуляціями. Розуміння піраміди інформаційної війни на особистому рівні спонукає осмислювати інформацію навколо.

Отже, ми усвідомили, що сучасне суспільство вимагає нових критеріїв в оцінці інформації.

*Дубінська Світлана Володимирівна
Харківський національний університет радіоелектроніки
Науковий керівник – ст. викл. Архипова В.О.*

THE CONCEPT OF PROFESSIONAL COMPETENCE IN THE MODERN WORLD

Nowadays, there is no single point of view among scientists regarding the definition of the concept of «competence». The authorship of the concept of competence does not belong to our country. The competent approach to education is believed to have originated in the United States. The theoretical basis of the phenomenon of competence is associated with the name of the famous

American linguist Chomsky, who put forward the concept of «competence in relation to language theory» in the 1960s. One of the options defined by the concept of competence is the readiness to use acquired knowledge, skills and methods of activity in life to solve practical and theoretical problems. On the other hand, there exists the presence of a person's corresponding abilities, including the attitude of the individual to this ability and the subject of activity.

Not only individual scientists, but also international organizations, in particular the Council of Europe, United Nations International Children's Emergency Fund, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, the Organization for European Cooperation and Development, etc. are involved in the process of studying both practical and theoretical aspects of this concept. The International Board of Standards for Training, Performance and Instruction (IBSTPI) defines competence as the ability to effectively perform the activities of a given occupation. It is noted that competence consists of a set of knowledge, skills and attitudes that allow an individual to act and perform functions aimed at achieving certain standards in the professional field or a certain activity.

The term «communicative competence» is not new, but there is no clear definition of this concept yet. In most cases, communication skills are considered as the ability to establish and maintain advantageous relations with people. Communication competence includes a certain set of knowledge, skills and abilities that ensure the effective implementation of the communication process.

To the complex of communicative knowledge and skills that make up the communicative competence of a specialist, the researchers include the following:

- knowledge of norms and rules of communication;
- ability to influence an interlocutor in such a way as to persuade them to support your ideas, to convince them of the power of your argument;
- ability to behave correctly in a certain situation and use its details to achieve your own communication goals;
- ability to correctly evaluate an interlocutor, a potential competitor or a partner and based on this assessment to choose your own communication strategy;
- high level of language development;
- ability to communicate with people taking into account their sexual, age, socio-cultural and identification characteristics;
- ability to evoke an interlocutor's positive perception of their own personality.

All these characteristics should be «must have» of a specialist of any field, as communicative competence is an integral part of professional training.

If we consider the concept of professional competence particularly from the point of view of business practitioners, professional competence is the ability of the subject of professional activity to perform work in accordance with the requirements of the position. This view is very similar to the opinion of representatives of the British School of Labor Psychology, who apply a functional approach, considering professional competence as the ability to act according to the standards of work. The KSAOs standard can describe key competencies, in particular:

- knowledge;
- skills;
- abilities;
- other characteristics.

Scientists noted that the use of such a simple formula to describe key competencies is associated with difficulties in determining and diagnosing two of its elements: knowledge and skills can be determined more easily than abilities and other characteristics (in particular, due to the abstractness of the latter).

Therefore, communicative competence is a complex property of the personality of a future specialist. Communicative competence is not only the availability of knowledge and skills, but also the readiness to effectively use them in direct professional activities. Communicative competence is a personal characteristics of a future specialist, which reflects the student's focus on the performance of future professional tasks and their attitude to the chosen profession, to themselves and the type of interaction with others.